

Capitolul 12

Educația

Toți copiii – surzi și auzitori – au dreptul la educație. Copiii care primesc o educație au mai multe oportunități să învețe despre lume, să-și dezvolte abilitățile și să-și găsească un serviciu. Educația este cu atât mai importantă pentru copiii surzi deoarece ea le permite să-și dezvolte gândirea, să comunice cu alte persoane surde sau auzitoare și să-și facă prieteni. Cu abilitățile câștigate, copiii cu un nivel scăzut de auz vor putea avea o viață independentă și productivă și participa la activitățile comunității.

Deși această carte se referă în special la copiii cu vârste cuprinse între 0 și 5 ani, acest capitol abordează probleme importante legate de educația copiilor surzi mai mari, pentru a-i ajuta pe părinți să se gândească la educația copilului lor.

Învățarea începe acasă, în copilărie, și continuă de-a lungul vieții. Familia joacă un rol important în a-i învăța pe copii să învețe. Părinții și ceilalți membri ai familiei sunt primii și cei mai importanți profesori. Acasă, un copil învață să comunice, începe să gândească și începe să relaționeze cu ceilalți din jur.

Unele comunități au profesori și adulți surzi care vin acasă și îi ajută pe părinții să învețe cum să comunice cu copilul lor surd. Ei le arată membrilor familiei activități pe care le pot face împreună pentru a învăța limba. (pentru idei și activități de a ajuta familia să-l învețe limba pe copil, a se vedea Capitolele 7, 8 și 9).

Învățarea continuă în comunitate

Copiii învață de la familie și de la prieteni abilitățile de care au nevoie pentru a trăi într-o comunitate. Privind la ceilalți copii și adulți cum vorbesc, se joacă și lucrează împreună, copiii învață cum să se înțeleagă cu ceilalți. Ei învață să ajungă unde trebuie să ajungă – mergând pe jos, cu bicicleta sau cu mașina. Învață să cumpere și să vândă, să plătească facturi și să rezolve anumite probleme. Învață să adune lemne, să planteze culturi, să pescuiescă, să țese sau să coasă precum și multe alte abilități.

Când copiii sunt parte a comunității, ei pot să învețe deasemenea despre emoții și să-și construiască stima de sine. Jocurile sunt moduri informale de a învăța să devină parte a comunității (Capitolele 10 și 11 descriu moduri de a integra copiii în comunitate și de a-și construi abilități sociale puternice).

Pe măsură ce cresc, copiii devin pregătiți să meargă la școală. Educația din școală se va construi pe deprinderile învățate acasă și în comunitate. Ceea ce învață la școală îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile care îi pregătesc pentru viață ca viitori adulți.

Școala este importantă pentru copiii surzi

Educația din școli va îmbunătăți la copiii surzi sau cu un nivel scăzut de auz abilitățile de comunicare și le poate oferi deprinderi care să-i ajute să ducă o viață productivă și să-și ajute familiile.

La școală, copiii surzi învață să citească și să scrie – acestea fiind adesea modalități de comunicare cu persoanele care nu știu limba semnelor și nu le înțeleg vorbirea. Cititul ajută persoanele cu un nivel scăzut de auz să înțeleagă ideile, emoțiile și experiențele altor oameni. Scrisul îi ajută să comunice și să își exprime gândurile și sentimentele.

Fetele surde în mod special au nevoie de educație!

Pentru o fată surdă este adesea mai dificil să primească o educație. O fată cu un nivel scăzut de auz este deseori ținută acasă pentru gospodărie, chiar și după ce surorile și frații ei pleacă de acasă sau se căsătoresc.

De ce trebuie o fată surdă să știe despre lumea din jur? Ea are nevoie de abilități care să o protejeze și să participe în comunitate. Ea trebuie să-și cunoască drepturile și să obțină abilități care să o poată ajuta să aibă o slujbă și o viață independentă.

Fără comunicare și fără educație, o fată surdă nu poate învăța despre regulile sociale, nu poate înțelege schimbările din corpul său. Prea multe fete surde rămân însărcinate fără a ști cum sau de ce. În unele părți ale lumii, este mai mare numărul femeilor surde infestate cu HIV/SIDA decât al celorlalte femei deoarece nu există un mod de a fi informate că trebuie să se protejeze.

Nu-ti fa griji in legatura cu Chung-Yi. Ai facut bine ca ai trimis-o la scoala. Intr-o zi o sa poata sa aiba grija de tine!

Școli diferite pentru copii surzi

Copiii surzi sau cu deficiențe de auz pot merge la școală și învăța multe lucruri, inclusiv abilitățile de care vor avea nevoie pentru a-și câștiga traiul. Ei pot învăța în clase obișnuite cu copiii auzitori, sau separat cu alți copii surzi.

Pama o sa aiba varsta pentru a merge la scoala la anul, dar nu stiu ce scoala este buna pentru ea.

Baiatul surorii mele merge la o scoala pentru surzi Cand ma mai viziteaza sa vii sa vorbesti cu ea.

Pama ar putea sa mearga la scoala de la noi din cartier. Are aceleasi drepturi ca si ceilalti copii!

Trebuie sa fim siguri ca profesorii stiu sa predea unui copil surd.

Deși s-ar putea să nu aveți prea multe opțiuni în privința școlii, este important să știți despre școli deoarece:

- Vă poate ajuta să vă gândiți cum ar fi mai bine pentru copilul dumneavoastră.
- Puteți lucra cu școala dumeavoastră pentru a o face mai bună pentru copiii surzi.
- Puteți lucra cu comunitatea pentru a obține tipul de școală de care au nevoie familiile cu copii surzi.

Școlile și limba

Școlile care îi învață pe copiii surzi se axează de obicei fie pe limba vorbită fie pe limbaj mimico-gestual. Unele școli îi învață pe copiii surzi să vorbească și să folosească limbajul mimico-gestual în același timp, sau să vorbească și să folosească dactileme. Ei folosesc limbajul mimico-gestual, gesturi, imagini, labiolectura, vorbirea, scrisul și cititul.

Deseori profesorii care folosesc limba vorbită și cei care folosesc limbajul mimico-gestual nu sunt de acord cu metodele celuilalt. Acest lucru face ca părinții să nu înțeleagă foarte bine ce este bun în fiecare dintre metode.

Scoala noastră crede ca, copiii surzi trebuie sa invete limba semnelor, caci este limba naturala a surzilor.

Noi predam si istoria si importanta oamenilor surzi din comunitate.

Scoala noastră crede ca numai copiii surzi care inteleg si raspund la limba vorbita pot avea succes in viata.

A se vedea Capitolele 7 și 9 pentru limbajul mimico-gestual și limba vorbită și cum sunt folosite. Este important de reținut că fiecare copil are propriile nevoi și abilități.

COPII SURZI POT ÎNVĂȚA ÎN ACELEAȘI CLASE CA ȘI COPII AUZITORI

Deseori învățarea copiilor surzi și a copiilor auzitori în aceeași clasă este singura metodă de a educa copiii surzi într-o anumită comunitate. Copiii auzitori îi pot necăji sau ignora pe copiii surzi din cauza modului în care vorbesc sau pentru că nu înțeleg ce spun ceilalți. Dar dacă oamenii ar face un efort pentru a opri acest comportament, copiii surzi ar putea avea posibilitatea să-și facă prieteni printre copiii auzitori și să devină parte a comunității locale.

Unele școli locale învață pe toată lumea limbajul mimico-gestual astfel încât copiii surzi să nu fie lăsați pe dinafară. Sau, petrec timp suplimentar învățându-i pe copiii cu deficiențe de auz să vorbească.

Beneficii ale învățării alături de copiii auzitori:

- Copiii surzi pot locui în continuare cu familiile lor, acasă.
- Este mai ieftin.

Impedimente ale învățării cu ceilalți copii auzitori

- Copiii auzitori îi pot necăji sau îi pot ignora pe copiii surzi.
- Se poate ca profesorii să nu reușească să învețe despre surditate sau cum să-i învețe pe copiii cu dizabilități de auz.
- S-ar putea să nu existe suficiente persoane care să cunoască fluent limbajul mimico-gestual pentru a învăța o limbă completă. Dezvoltarea mintală a copilului ar avea în acest caz de suferit.

Moduri de a-i ajuta pe copiii surzi în clasele cu auzitori

Nu este suficient să se deschidă porțile școlii pentru copiii surzi. Un copil surd care învață într-o clasă obișnuită are nevoie de un profesor și de colegi care să comunice cu el. Lecțiile trebuie predate într-un mod în care să le înțeleagă și copilul surd. Dacă un copil surd nu înțelege, el nu va învăța.

Atunci când școlile nu oferă suficient suport pentru copiii surzi, ei nu vor învăța la fel de bine ca auzitorii. Dacă școlile se așteaptă de la copiii surzi să învețe mai puțin, atunci toți vor învăța același lucru – adică cei surzi sunt mai puțin capabili. Aceasta idee nu este adevărată și nu face bine nimănui.

Oferiți instruire suplimentară profesorilor astfel încât ei să poată învăța să comunice cu copiii surzi

Profesorii care nu au lucrat cu copii surzi sau cu nivel scăzut de auz pot fi nesiguri cum să îl învețe pe copilul care nu aude. Vorbiți cu profesorul despre nevoile și abilitățile copilului și vedeți dacă există moduri simple de a face învățarea mai ușoară pentru copil.

Dacă un copil poate auzi puțin sau poate citi de pe buze, profesorul ar trebui să stea cu fața la copil când vorbește și să verifice des dacă copilul îi poate vedea gura.

Lăsați copilul să stea în apropierea profesorului. El va reuși să citească mai ușor de pe buzele acestuia. Va fi de asemenea mai puțin deranjat de mișcările celorlalti copii.

Ajutați școlile să vină în întâmpinarea nevoilor copiilor surzi:

- Profesorii pot pregăti restul școlii – ceilalți profesori și copiii – despre surditate și despre modul în care un copil surd învață cel mai bine dacă vede. În acest fel, toți copiii din școală se pot pregăti să-l primească pe copilul surd.
- Adulții surzi îl pot ajuta pe profesor și pe elevi să învețe limbajul mimico-gestual. Ei pot ajuta profesorul de la clasă acordând o atenție deosebită copiilor surzi.

- Deoarece copiii surzi și cei cu deficiențe de auz învață prin văz, școlile îi pot ajuta făcându-le controale la ochi și dându-le ochelari, dacă este nevoie.

Părinții se pot întâlni cu profesorii copilului să obțină informații despre ce și cum învață copilul. Acest lucru îi va ajuta pe părinți să consolideze cunoștințele învățate la școală. Ei pot de asemenea să-i spună profesorului ce face copilul acasă. Astfel, profesorul poate include lucruri în lecție bazate pe ce știe deja copilul de acasă.

COPILII SURZI POT ÎNVĂȚA ÎN PROPRIUL LOR GRUP.

Copiii surzi sau cu deficiențe de auz pot învăța în clase separate pentru copii surzi, într-o școală locală sau în școli internat.

Multe asociații locale sau naționale, organizații guvernamentale, religioase, comunitare sau de ajutor au inițiat școli sau clase separate pentru educarea copiilor surzi sau cu deficiențe de auz. Aceste organizații pot oferi burse pentru copiii surzi sau cu deficiențe de auz în astfel de școli sau clase. Unirea copiilor surzi în propriile lor clase sau școli înseamnă de fapt crearea unei comunități de copii care altfel ar fi fost izolați unul de altul.

Când merg la școli de acest fel, copiii învață limbajul mimico-gestual. Membrii familiei vor putea comunica mai bine cu copiii lor dacă învață și ei limbajul mimico-gestual.

Școlile internat

Copiii surzi stau în aceste școli și se întorc acasă doar la sfârșitul săptămânii sau în vacanță. Copiii din școlile internat adesea învață abilități de lucru cum ar fi: calculatoare, mecanică, desen, agricultură dar și scris, citit și socotit.

Uneori familiile se îngrijorează când copiii sunt departe de casă. Comunicarea cu familiile elevilor, vizitele la școală, întâlniri cu prietenii și profesorii copilului îi pot ajuta pe părinți să se simtă mai bine când au copiii la internat.

Ca în orice loc unde locuiesc copii, există și riscul de abuz (a se vedea Capitolul 13 pentru informații despre abuz). Părinții trebuie să-și încurajeze copiii din școlile internat să-și comunice problemele profesorilor, pedagogilor, etc.

Majoritatea persoanelor surde care au învățat în școli internat, au considerat ca fiind o experiență bună. Deși le era dor de familie, școala le-a oferit mai multe posibilități să comunice cu un grup mai mare de persoane, și elevii surzi au creat mici comunități împreună cu ceilalți elevi și cu profesorii.

Școli de zi pentru surzi

Aceste școli de zi sunt doar pentru elevii surzi. Copiii locuiesc acasă cu familia și continuă să interacționeze cu ceilalți copii și adulți auzitori din comunitate.

Clase separate pentru surzi în școlile locale

În unele școli copiii surzi își petrec întreaga zi într-o clasă separată și se întâlnesc cu copiii auzitori doar în timpul pauzelor. În alte școli, copiii surzi își petrec o parte a zilei în clasă cu copiii auzitori, învățând artă și făcând exerciții. Vârstele și abilitățile copiilor din clasele speciale pot varia.

Avantajele învățării alături de alți copii surzi

- Majoritatea școlilor și claselor pentru surzi au profesori cu pregătire specială de a preda copiilor surzi. Acești profesori pot de obicei întâmpina nevoile copiilor surzi și să pot avea grijă de fiecare copil.
- Copiii surzi se simt mai puțin izolați când pot comunica cu toată lumea din jurul lor.
- Copiii surzi au posibilitatea de a se juca, a învăța, a dezvolta abilități sociale și a lega prietenii
- Copiii se pot întâlni și interacționa cu adulți surzi care lucrează în școală.
- Unele școli sau clase pentru surzi ajută copiii cu teste de auz și cu aparate auditive.

Impedimentele învățării alături de alți copii surzi

- Copiii surzi care învață în clase separate nu vor învăța cum să trăiască și să interacționeze în mod plăcut cu oamenii din „lumea auzitoare”.
- Școlile pot fi costisitoare și la depărtare
- Clasele pot include copii de diferite vârste, ceea ce este foarte dificil pentru profesor să le întâmpine diferitele nevoi.

Școlile bune răspund nevoilor copiilor surzi

Toate comunitățile pot avea școli bune pentru copiii surzi și auzitori. Nu este legat de bani, clădiri noi sau profesori experți pentru a face o școală bună. O școală bună acordă atenție tuturor elevilor și nevoilor lor și are profesori devotați care ajută copiii cu diferite abilități de auz să învețe și să folosească limba.

Școlile care răspund diferitelor nevoi ale copiilor surzi aduc o mare diferență în viața acestora.

Școlile pot coopera cu serviciile medicale și spitale pentru a oferi teste de auz și vâz, aparate auditive și ochelari. Pot exista campanii de vaccinare în școală pentru a fi mai ușor părinților să-și vaccineze copiii. De asemenea, pot include alimentația și sănătatea în materiile predate.

Școlile pot găsi timp pentru ca copiii surzi să învețe și să se joace cu copiii auzitori și să nu le dea voie să se necăjească. Când îi învață despre istorie și importanța oamenilor surzi și despre comunitatea surzilor, copiii se simt importanți și le crește încrederea de sine.

Când se introduc pentru prima dată copiii surzi în școală, se fac greșeli, în ciuda bunelor intenții. Școlile trebuie să învețe despre surditate, așa cum copiii surzi trebuie să învețe despre școli. Iată povestea unei familii care a insistat să-și dea fata la școală și schimbarea care a avut loc în viața ei.

Povestea Oyunei

Când Oyuna a împlinit 7 ani, a început să meargă la școala din apropiere, într-un orașel din Mongolia, cu alți copii de vârsta ei. Părinții s-au străduit mult să convingă școala să o accepte pe fiica lor surdă. Păreră generală în Mongolia este că copiii surzi sunt „anormali”. Părinții au fost foarte fericiți când directorul școlii a fost de acord să o primească.

Dar chiar dacă Oyuna mergea la școală, ea tot nu avea alt mod de comunicare decât prin gesturi, imagini și câteva sunete. Profesorul de la școală nu putea comunica cu ea. În scurt timp, s-a putut vedea că Oyuna nu învața. Părinții Oyunei începeau să fie dezamăgiți pentru că singura școală pentru surzi era în capitală, foarte departe de casa Oyunei.

Cum poate Oyuna sa invete atat de departe de suportul si dragostea familiei? Mai ales ca nu ii putem explica situatia sau ca nu avem nicio modalitate sa comunicam.

Apoi un vecin le-a spus despre un program nou dintr-o altă școală din apropiere. Un profesor de la acea școală, a cărui fiu era și el surd, îi instruia pe ceilalți profesori în limbaj mimico-gestual de bază. Copiilor surzi și celor auzitori li se predă în semne și în cuvinte, în aceeași sală de clasă.

Oyuna merge acum fericită în fiecare dimineață la noua ei școală. Copiii din clasă au câștigat un premiu la un concurs de matematică dintre toate școlile din oraș, iar Oyuna a câștigat un premiu pentru scrisul de mână. Oyuna s-a schimbat din fetița tristă și nezâmbitoare care a început școala într-un copil vesel și fericit care adesea își ajută colegii de clasă.

ȘCOLILE BUNE AU PROFESORI DEDICAȚI ÎNVĂȚĂTURII

Cele mai importante calități la un profesor sunt că se așteaptă de la copiii surzi să aibă rezultate bune în școală și în viață și de asemenea că are răbdare să învețe despre nevoile și abilitățile fiecărui copil.

Experiența face cel mai bun profesor

O școală de zi pentru surzi din Tanzania a avut un profesor care era la rândul său surd. Deși nu avea nici un fel de pregătire formală ca profesor, răbdarea și creativitatea l-au ajutat să descopere abilitățile fiecărui copil. Pentru că profesorul nu le putea auzi vocile, el își punea mâna pe umărul lor pentru a simți vibrația sunetului când învățau să vorbească. Mai folosea și limbajul mimico-gestual cu ei, îi ajuta la scris și îi învăța matematică numărând dopuri de sticlă.

Clasa era mică, așa că profesorul putea să petreacă timp cu fiecare copil. A învășat să le descopere și să le folosească cele mai bune dintre abilități pentru a-i ajuta să învețe.

Mulți cred că un profesor cu pregătire specială este cel mai bun profesor pentru copiii surzi. Acest lucru nu este întotdeauna adevărat. Pregătirea în surditate nu te face neapărat un mai bun profesor. Mulți profesori pentru surzi nu au posibilitatea să predea în țara lor, așa că merg să învețe în locuri diferite de comunitățile lor. Ideile care le învață în alte țări pot fi dificil de folosit sau se poate să nu se potrivească în școlile și comunitățile de acasă.

Un profesor pregătit să predea copiilor surzi poate fi o resursă și pentru ceilalți profesori. Profesorii pentru surzi și profesorii cu experiență în predarea copiilor auzitori pot învăța unii de la ceilalți și își pot consolida cunoștințele. Această împărtășire a experienței este benefică tuturor copiilor.

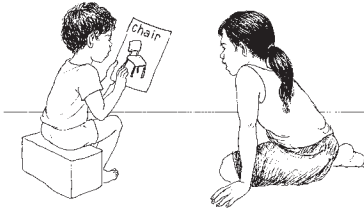
Am aranjat la clinica oftalmologica locala sa faca controale la ochi copiilor.

E o idee buna.

ADULȚII SURZI ÎI AJUTĂ PE COPIII SURZI SĂ ÎNVEȚE

Adulții surzi sunt probabil cei mai buni profesori pentru copiii surzi. Școlile bune includ adulți surzi la clase ca profesori, traducători și asistenți. Adulții surzi înțeleg provocările cărora trebuie să le facă față copiii surzi. Adulții surzi pot deveni modele pentru copiii surzi și îi pot ajuta să-și dezvolte o atitudine pozitivă față de surditate și de oamenii surzi.

Copiii mai mari îi pot ajuta pe cei mai mici să învețe să citească și să scrie.

COPIII SE POT AJUTA UNII PE ALȚII SĂ ÎNVEȚE

Mulți copii au nevoie de ajutor pentru a învăța ideile mai dificile. Copiii surzi au deseori nevoie de ajutor și atenție suplimentară pentru a învăța abilități cum ar fi cititul și scrisul. Copiii – surzi și auzitori, mari și mici – se pot ajuta între ei să învețe abilitățile și să fie relaxați la școală (paginile 26, 137 și 138 conțin exemple despre cum să se ajute copiii între ei).

Copiii pot participa la propria lor educație

Un profesor de la o școală din Zambia a încurajat copiii să se exprime liber despre ceea ce voiau să învețe. Profesorul a introdus în clasă ideea de vot.

O săptămână copiii au ales să învețe despre motivele pentru care oamenii se luptă și poartă războaie. O altă săptămână au ales să învețe despre vreme și motivele pentru care plouă în sezonul umed. Pe măsură ce treceau săptămânile, tot mai mulți copii deveneau interesați despre ceea ce învățau. Se comportau mai bine și veneau la școală în mod regulat.

Până la sfârșitul anului școlar, copiii chiar au mers prin sat să găsească și alți copii care nu mergeau la școală și i-au încurajat să vină.

Când copiii sunt implicați în propria lor educație și lucrează împreună pentru a rezolva problemele, ei primesc o educație mai bună, potrivită nevoilor lor. Ei se simt încrezători în ei înșiși, în ceea ce învață și în puterea lor de a face ceva diferit.

AJUTORUL FAMILIEI LA ȘCOALĂ ESTE IMPORTANT

Părinții și familiile au un rol major în educația copilului surd. Părinții au experiența pe care o pot împărtăși școlii pentru a învăța copiii surzi mai bine. Părinții pot de asemenea să lucreze cu comunitatea pentru a face școlile mai bune pentru copiii surzi. Școlile cu grupuri de părinți activi pot vorbi despre nevoile educaționale și emoționale ale familiilor cu copii surzi. Astfel de școli sunt adesea mai bune.

Pe măsură ce părinții devin tot mai conștienți de dreptul copilului lor la educație și abilitatea sa de a învăța, ei vor începe să aibă pretenții de la școlile locale.

Doamna Gomez sunt un pic ingrijorata pentru ca nu am mai avut un copil surd in clasa pana acum.

Angela este o fata desteapta. Stiu ca se va descurca bine. Pot sa te invat pe tine si pe clasa cateva semne pana gasesti pe cineva care sa o faca.

Școlile bune pregătesc copilul pentru viață

Mulți părinți își fac griji în privința viitorului copilului lor surd sau cu nivelul scăzut de auz. Cum își vor câștiga traiul și cum își vor întreține familiile?

Unele școli pentru surzi își pregătesc elevii cu deprinderi vocaționale care le pot folosi mai târziu pentru a-și găsi o slujbă sau să-și deschidă o afacere. Cusutul și dulgheria sunt meserii comune predate în programele vocaționale. Există de asemenea cursuri de instruire la care copiii surzi pot participa după ce termină școala: calculator, reparații motoare, imprimărie, contabilitate, bucătărie, agricultura și artă. De fapt este aproape imposibil de găsit o meserie unde o persoană surdă nu a excelat.

La o școală internat pentru surzi din România, copiii vin din toate colțurile țării – uneori din sate de la 200 km depărtare. Copiii petrec 9 luni pe an la școală, așa că devine o a doua casă pentru ei.

La școală toată lumea folosește aparate auditive, învață vorbirea și cititul de pe buze și lucrează cu lut pentru a face oale. Mulți copii părăsesc școala la vârsta de 14 ani și își câștigă traiul fiind șolari pricepuți.

Lucrand impreuna ii ajutam pe copii surzi sa reuaseasca

Copiii surzi pot reuși dacă părinții, școlile și comunitățile lucrează împreună pentru a crea un mediu pozitiv pentru ei. Buna educație a acestor copii depinde de mai multe lucruri, inclusiv:

- Dacă copilul învață și folosește o limbă.
- Dacă există o bună învățare, comunicare și participare a familiei.
- Dacă comunitatea creează oportunități pentru ca oamenii surzi să reușească.

Scoala primara unde am predat are o clasa de sculptura unde preda de un surd.

Părinții, școlile și comunitățile pot lucra împreună pentru a se asigura că instruirea vocațională este disponibilă tuturor tinerilor surzi, că le sunt oferite slujbe și împrumuturi sau garanții pentru mici afaceri.

Adultii surzi de la noi au grija de restaurantul garii. Cred ca este util pentru cei ce aud sa invete sa comunice cu noi, daca nu invata nu mananca!

Unele comunități oferă chiar taxe și asistență financiară mai mică acelor firme care angajează persoane surde sau cu un nivel scăzut de

auz. Organizațiile comunitare au stabilit să revină cu planuri de împrumut care oferă meșteșugarilor surzi fonduri pentru a-și cumpăra echipamentele de bază și materialele necesare să-și pornească propria lor afacere. Împrumuturile sunt returnate, puțin câte puțin, astfel încât aceiași bani să ajute o altă persoană surdă să înceapă o afacere.

O persoană tânără surdă poate decide ce deprinderi vrea să învețe în funcție de abilitățile și interesele sale, precum și de resursele locale, piață, posibilități de pregătire și alți factori.

Cativa dintre prietenii mei surzi ce au studiat religia acum sunt preoti, si folosesc limba semnelor pentru a comunica.

Zugravii au succes

Un grup de bărbați surzi din sudul Indiei au deschis o firmă de zugrăvit. Lumea prefera să apeleze la ei deoarece erau mai rapizi decât oricare alți zugravi. Babu, șeful, era priceput la negocieri și căuta mereu alte comenzi. Având atâtea case construite și zugrăvite, tot mai multă lume a descoperit grupul de bărbați surzi pricepuți în ceea ce făceau și care erau foarte căutați.

Deși această carte vorbește despre importanța acordării de ajutor copilului surd cât mai din timp este, în același timp, la fel de important să se acorde ajutor și adulților surzi. Comunitățile noastre sunt puternice atunci când au grijă de noi toți.

Numele meu este Tsogu, traiesc în Mongolia. Asta este povestea mea.

NU ESTE NICIODATĂ PEA TÂRZIU CA SĂ ÎNVEȚI

Tsogu și-a pierdut auzul după o boală gravă când avea 3 ani. Pe măsură ce creștea, el stătea acasă, în timp ce frații și surorile lui mergeau la școală. Familia lui Tsogu folosea puține semne pentru a comunica cu el, iar el își petrecea majoritatea timpului singur, având grijă de cai, oi și capre.

Tsogu era un cioban bun, dar era izolat. Nu am vrut ca lumea lui să fie atât de limitată.

Am vrut să poată să își facă prieteni, să scrie, să citească, și poate să învețe o meserie pentru a avea o viață mai bună.

Într-o zi părinții au aflat despre o nouă clasă, inițiată de un grup comunitar, pentru adulții surzi care numai i merseseră până atunci la școală. După ce a învățat din greu timp de 2 ani, Tsogu a reușit în final să comunice ușor cu colegii de clasă, să citească, să scrie și să socotească.

Tsogu s-a hotărât că vrea să învețe o meserie la fel ca și alți prieteni din același program.. A fost acceptat la o școală profesională unde învața să devină tâmplar.

Cu o slujbă bună m-am putut gândi la căsătorie și la întemeierea unei familii.

Și fetița noastră a moștenit determinarea și curiozitatea tatălui ei.

